Del Saló de Descans a la projecció internacional

L'exposició floral va estar a punt de desaparèixer a principis dels anys 90

Interior de Sant Domènec en una imatge històrica.

Es podria dir perfectament que Temps de Flors -abans es deia simplement exposició de flors- va sortir de la idea i empenta de tres amics: Rosa Maria Labayen, David Marca i el recentment desaparegut Josep Tarrés. Aquí podriem incloure com una altra de les ànimes de la mostra floral Maria Cobarsí. Fa més de 60 anys l'exposició va començar a fer els seus primers passos i, per estrany que ara pugui semblar per la dimensió que ha adquirit, va estar a punt de desaparèixer.

Inicialment, l'exposició va començar amb una petita mostra composada bàsicament per plantes de particulars que s'exposaven al Saló de Descans del Teatre Municipal. Era l'any 1954 i es va batejar com a Concurso Exposición Provincial de Flores. Darrere hi havia l'empenta de Labayen, Marca i Tarrés, que es movien simplement per les seves ànsies culturals i per la seva passió per les flors i les plantes. Ningú es podia imaginar que més de 60 anys després la mostra ha aconseguit una projecció internacional i ser un dels esdeveniments que més gent porta a la ciutat. Ara, evidentment, no serà possible, però de ben segur que els primers organitzadors estarien satisfets que almenys s'hagi intentat tirar endavant una edició encara que sigui limitada.

A poc a poc la mostra floral va agafant una trajectòria. Segons es recull a la web oficial de la mostra del Saló de Descans, que aquell primer any ja va quedar petit, es va passar a la Sala de Pergamins de la Biblioteca Pública i després al monestir de Sant Pere de Galligants.

Després va arribar el torn al convent de Sant Domènec, actualment escenari dels grans actes de la Universitat de Girona. Durant molts anys, hi havia quasi bé un únic escenari en el claustre de l'església. Durant setmanes treballava durant nit i dia i de forma totalment voluntària per tenir-ho tot a punt ja que era un espai que durant la resta de l'any restava tancat.

Com si fos una taca d'oli, les flors i plantes es van anar estenent per altres indrets del Barri Vell com ara diversos patis i jardins ?molts dels quals particulars?, com la plaça dels Jurats, el claustre de la Catedral o els jardins de la plaça de Narcís Figueras.

L'obertura de patis particulars

La mostra va contribuir notablement a la recuperació de molts espais i que molts gironins i gironines descobrissin indrets pràcticament desconeguts. Precisament, la implicació de l'Associació d'Amics de la Girona Antiga va aconseguir l'obertura de molts altres patis i jardins particulars que durant la resta de l'any romanien tancats al públic. Aquest ha estat un dels èxits de la mostra.

A principis dels anys 90 va perillar la continuïtat de l'exposició. No hi havia un espai definit, Sant Domènec ja no era una zona amb la qual es podia comptar. La intervenció de l'Ajuntament de Girona, que s'hi va implicar de manera molt directa, va aconseguir reflotar l'exposició, evitar que es perdés i donar l'empenta definitiva fins a situar l'exposició de flors de Girona com tot un referent.

Ara l'exposició atrau milers i milers de visitants cada mes de maig. Durant dos caps de setmana, la ciutat esclata en tots els sentits amb flors i visitants. Ara cal esperar temps millors perquè algun dia torni l'esperada normalitat.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2021/05/07/del-salo-descans-projeccio-internacional/1103936.html?utm_source=rss